

Rudolf

Narodil jsem se 16. ledna 1964 Zdence Krotké, mé mamince, a Rodymu I Gusti Ngurah Wiryovi, mému tatínkovi. Přišel jsem na svět z velmi krátkého vztahu, který neměl skončit těhotenstvím. Přesto se tak stalo, a to v době, kdy na tuto skutečnost nebyl připraven ani jeden z mých rodičů.

Moje maminka milovala Fredyho, indonéskeho diplomata, kterého poznala ještě jako velmi mladá. Byl přibližně o dvacet let starší. Když však ukončil svou misi v Evropě, musel se vrátit do Indonésie. Mamince slíbil, že se pro ni vrátí.

Čekala na něj dlouhé roky. Nepřišel žádný dopis, žádná zpráva. Až jednoho dne se objevil před naším domem ve svém Mercedesu. Maminka právě tlačila kočárek se mnou. Jejich pohledy se na okamžik setkaly. V obou bylo zděšení. Fredy beze slova nasedl zpět do auta a odjel. Maminka ho už nikdy neviděla. Přesto ho po celý svůj život nepřestala milovat.

Můj otec byl tehdy studentem v cizí zemi, pravděpodobně zmatený nastalou situací. Můj dědeček František rozhodl, že mi dá své příjmení, a tak jsem se po dobu jednoho roku jmenoval Rudolf Krotký. Co se stalo potom, nevím. Nevím proč, ale po několika měsících mě maminka dala do dětského domova.

Podle vyprávění se tam ke mně chovali krutě. Míšenec. Barevný. Prý mě nechávali ležet nahého v průvanu u otevřeného okna. Když se o tom dozvěděla tetička Bětuška, sestra mojí babičky, řekla, že si mě vezme k sobě. Se strejdou Pepíčkem děti mít nemohli.

Nevím, co se stalo znovu. Ale po tomto prohlášení tetičky Bětušky si mě maminka vzala zpátky domů.

Když jsem se na toto období už jako dospělý muž maminky ptal, odpověděla mi, že musela pracovat a neměl mě kdo hlídat. Proto ten děcák.

Nevím... víc se se mnou o tom odmítala bavit. Ještě několikrát, už v době, kdy jsem měl vlastní rodinu, jsem se zkusil zeptat. Vždy odpověděla stejně:

„Nech mě být.“

Rozhodl jsem se tedy dál neptat. Nechtěl jsem ji zraňovat. Bylo to dávno. Minulost. A tu nelze změnit. Lze se z ní jen poučit a jít dál.

Můj tatínek a moje maminka nakonec ve svém vztahu pokračovali

”

Minulost nezměníte, ale to, co můžete změnit, co můžete ovlivnit, je vaše budoucnost.

“

a 30. března 1965 se narodil Viktor, můj bratr. Ten už byl plánovaný. Ten byl chtěný.

Moji rodiče a my, kluci, jsme bydleli u našich prarodičů Františka a Anstázie Krotkých v Brtnické ulici, v Praze-Michli. Otec tehdy studoval jadernou fyziku na Masarykově univerzitě v Brně, a tak mezi Brnem a Prahou dojížděl. Studentského života si však užíval plnými doušky. A proto se k nám vracel jen zřídka.

RNDr. MUDr. Rody I Gusti Ngurah Wirya, CSc.

Můj tatínek se narodil 15. května 1935 ve městě Singaraja na ostrově Bali v Indonésii. Narodil se do dobré kasty – kšátriové byli vládci a válečníci. Označení I Gusti Ngurah pro muže a I Gusti Ayu pro ženy se přidávalo ke jménu a vymezovalo příslušnost k výsadní kastě.

Jeho rodina v minulosti vlastnila vesnice i rozsáhlé pozemky a můj in-

